

mycket ni är mig skyldig. — Vanligare *Se efter*. — *Syn.* *Se Undersöka*. — 2) Hafva tillsyn om, öfver. *E. elden. En husbonde bör e. sitt folk, sina tjenare.* — Äfv. *Se efter*. — *Syn.* *Vakta, Bevaka, Hafva vaksamt öga på, Hafva ögat på.* — *Efterseende*, n. 4.

EFTERSEGLA, v. n. 1. Segla efter någon, som seglat förut. Mest i part. pres. med verbet *Komma*. — Vanligare *Segla efter*. — *Eftersegling*, f. 2.

EFTERSINNA, v. a. 1. 1) I sitt sinne öfverväga. *E. något.* Brukas vanligen absolut, t. ex.: *E., huru man bör förhålla sig. När jag rätt e-r, tror jag, att . . .* — *Syn.* *Eftertänka*; se f. ö. *Betänka*. — 2) Söka draga sig till minnes. *E., huru det tillgätt med en sak. Om du e-r, skall du nog komma ihåg det.* — *Syn.* *Eftertänka, Besinna sig*. — 3) Tänka på något, som man ämnar skrifva, författa. *Han skall skrifva ett tal och sitta ner och e-r.* — *Syn.* *Öfvertänka, Fundera, Grunda*. — *Eftersinnande*, n. 4.

EFTERSKICKA, v. a. 1. Skicka, för att kalla, hämta. *E. doktor, barnmorska, polisbetjenter. E. vin, punsch, konfekt.* — Äfv. *Skicka efter*. — *Syn.* *Eftersända*. — *Efterskickande*, n. 4. o. *Efterskickning*, f. 2.

EFTERSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) Medelst bref begära, att något sändes till det ställe, hvarifrån man skrifer. *E. varor från England.* — Äfv. *Skrifva efter*. — *Syn.* *Requirera*. — *Efterskrifvande*, n. 4. o. *Efterskrifning*, f. 2.

EFTERSKRIFVEN, a. p. 2. Här nedan namntecknad. Förekommer i gamla handlingar och riksdagsbeslut, mest i plur.: *Vi e-ifne*.

EFTERSKYNDA, v. n. 1. Skynda efter någon, som gått, farit förut. Sällan utom i part. pres. med verbet *Komma*. — Vanligare *Skynda efter*.

EFTERSKÄNKA, v. a. 2. *Se Eftergifva*, 1. — Äfv. *Skänka efter*. — *Efterskänkande*, n. 4. o. *Efterskänkning*, f. 2.

EFTERSKÖRD, m. 2. 1) Mindre betydlig skörd, som sker efter den egentliga och hufvudsakliga. *Få en liten e.* — *Syn.* *Efterbergning, Efterplockning*. — 2) (fig.) Hvad man upphämtar, insamlar, vinner efter den egentliga insamlingen, vinsten. *Här hafva förut två botanister varit och insamlat växter, men ännu återstår en rik e. att göra.* — *Syn.* *Efterhämtning*.

EFTERSKÖRDA, v. a. 1. Göra efterskörd af något. Mindre brukligt. *Här blir föga att e.* — *Syn.* *Efterberga, Efterplocka, Efterhämta*.

EFTERSLAGNING, f. 2. Handlingen, då man eftersläår något i en bok.

EFTERSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) 1) Uppsöka något i en bok. *E. ett ord i ett lexikon.* — Äfv. *Slå efter*. — *Syn.* *Uppsöka*. — 2) *Se Efterspanna*, 1. — Äfv. *Slå efter*. — *Eftersläende*, n. 4.

EFTERSLÄTTER, m. 2. pl. — *slättrar*. Slätter, som sker efter den föregående vanliga och hufvudsakliga. — *Syn.* *Efterbergning*.

EFTERSLÄNG, m. 2. 1) Slängning efteråt såsom verkan af en föregående starkare sådan. — 2) (fig.) Svår, elak följd; smärta, plåga, ondt, som infinner sig efter och i sammanhang med en föregående sjukdom, o. s. v. *Denna sak blir icke utan sin e. Det kunde ha en elak e. E. af en sjukdom.* — *Syn.* *Efterkänning, Eftervärk*. — 3) Släng, som vid skrifning göres efter ett ord, isynnerhet efter ett namn.

EFTERSLÄPA, v. a. 1. Släpa någonting efter en person eller sak. Helst i part. pres. med verbet *Komma*. *Han kom e-nde med en stor granruska.* — Vanligare *Släpa efter*. — *Eftersläpande*, n. 4.

EFTERSLÄPPA, v. a. 2. 1) Till en del släppa ifrån sig något. *E. ett tåg.* — 2) (fig.) *Se Eftergifva*, 1 o. 2. — För begge bem. brukas hellre *Släppa efter*. — *Eftersläppande*, n. 4.

EFTERSMAK, m. 3. sing. 1) Den smak, som vissa ämnen, då man håller dem i munnen, gifva efter den, som först af dem förorsakas. — 2) (fig.) Njutning i minnet och inbillningen, efter någon föregående i verkligheten.

EFTERSMYGA, v. n. 3. (böjes som *Smyga*) Smyga efter någon, som gått förut. Endast i part. pres. med verbet *Komma*. — Vanligare *Smyga efter*.

EFTERSNOKA, v. a. 1. (fam. föraktl. eller skämts.) Mycket noga söka efter. — Äfv. *Snoka efter*. — *Syn.* *Se Söka*. — *Eftersnokande*, n. 4.

EFTERSOM, konj. 1) För den orsaken att. *E. du icke har lust, så får det väl vara då.* — *Syn.* *Se Emedan*. — 2) Såsom. *E. jag förstår, så har han orätt.* — *Syn.* *Efter hvad, Enligt hvad, Såsom*. — 3) *Se Allt efter som*, under *Allt*, adv.

EFTERSOMMAR, m. 2. pl. — *somrar*. Vackra dagar stundom under första delen af hösten, liknande sommarkdagar.

EFTERSPANÅ, v. a. 1. 1) Söka efter (rymmare, brottsling). *E. en rymmare, tjuf, mördare.* — Äfv. *Spana efter*. — *Syn.* *Efterslä, Slå efter, Söka*. — 2) *Se Eftersorska*. — *Efterspanande*, n. 4. (för begge bem.) o. *Efterspanning*, f. 2. (för bem. 1).

EFTERSPANARE, m. 3. En, som efterspanar (bem. 1).

EFTERSPANN, n. 3. Spann af hästar, som hafva sin plats bakefter andra, hvilka då kallas *Förspann*.

EFTERSPEL, n. 3. 1) (mindre brukl.) *Se Efterpjes*. — 2) a) Spelparti, som spelas efter ett eller flera andra. *E-et vann jag.* — b) *Få e.*, få tur emot slutet af ett spel.

EFTERSPRINGA, v. a. 3. (böjes som *Springa*) 1) Springa efter någon, som gått, sprungit, åkit förut. Nästan endast i part. pres. med verbet *Komma*. — 2) Springa åstad, för att hämta någon eller något. — För begge bem. säges vanligen *Springa efter*.

EFTERSPRÅK, n. 3. (gam.) Förklarande tillägg i en bok. *E-et till Eddan*.

EFTERSPÅRA, v. a. 1. (föga brukl.) *Se Efterspana, Eftersorska*. — Vanligare *Spåra efter*. — *Efterspårande*, n. 4.

EFTERSPÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Spörja*) *Se Efterfråga*. — Äfv. *Spörja efter*. — *Efterspörjande*, n. 4.

EFTERST, a. 1. Superlativ af *Efter*. Som är, befinner sig, har sitt läge, kommer längst efteråt. *E-a raden, bänken, linien, ledet.* — *Adv.* *Komma e. E. i boken*.

EFTERSTAFVA, v. a. 1. 1) Stafva, såsom någon stafvat förut. *E. ett ord, som läraren stafvat förut.* — 2) Eftersäga ord för ord, stafvelse för stafvelse. *E. eden, såsom domaren förestafvar den.* — För begge bem. äfv. *Stafva efter*. — *Efterstafvande*, n. 4. o. *Efterstafning*, f. 2.